

Bernhard Gomard
& Michael Kistrup

Civil- processen

6. udgave

FORLAGET THOMSON

s. 599

9. Afhøring kan derimod, som det er almindeligt ved syn og skøn, jfr. § 204, ske, hvor dette har betydning for en forståelse eller ønskelig uddybning af erklæringen, jfr. UfR 1989.106 Ø om en udtalelse fra Retslægerådet. I UfR 1976.837 H toges en begæring om afhøring af Statsministeren som vidne om regeringsbeslutninger vedrørende Christiania ikke til følge, efter at der var fremlagt referater af beslutningerne. I UfR 1998.444 H tillodes, at en minister, en forhenværende minister og en forhenværende ambassadør blev afhørt i retssagen om EF/EU-tiltrædelseslovens grundlovmæssighed, smh. UfR 1998.16 H. – Retten kan ikke tage stilling til en uenighed mellem parterne om, hvilke spørgsmål der bør stilles, jfr. UfR 1990.215 V, eller hvorledes parterne skal begå sig overfor vidner forud for hovedforhandlingen, jfr. UfR 1992.153 V. Rpl § 201 gælder kun om syn og skøn.